

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΗΤΙΛΛΟΙ»

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΗΓΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738, E-mail : agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2019 Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ

«ΙΩΑΝΝΟΥ ΟΣΙΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ»

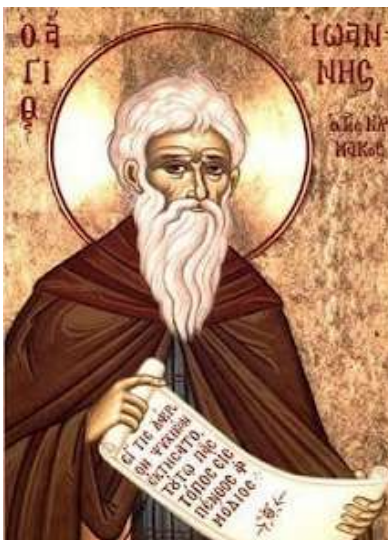
Καλλισπίου και Ακυλίνης μαρτύρων,

Γεωργίου οσίου επισκόπου Μυτιλήνης

Έτος 12^ο Τεύχος 522

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Δ' ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

(Αγ. Ιουστίνου Πόποβιτς)

Γιατί η Έκκλησία τοποθετεί αυτόν τον Άγιο στο μέσον της νηστείας, ώσάν τήν πιο άγια εικόνα, ώστε να άτενίζουν όλοι σέ Αυτόν; Ό άγιος Ιωάννης τής Κλίμακος. Ποιός είναι αυτός; Είναι ο άνθρωπος πού έβίωσε καί έγραψε τήν Κλίμακα του Παραδείσου, πού έβίωσε τήν άνάβασι του ανθρώπου άπό τήν κόλασι μέχρι τόν Ούρανό, μέχρι τόν Παράδεισο. Αυτός έβίωσε τήν κλίμακα άπό τήν γή μέχρι τόν Ούρανό, τήν κλίμακα πού εκτείνεται άπό τόν πυθμένα τής κολάσεως του ανθρώπου μέχρι τήν κορυφή του παραδείσου.

Έβίωσε καί έγραψε. Άνθρωπος πολύ μορφωμένος, πολύ σπουδαγμένος. Άνθρωπος πού ώδήγησε τήν ψυχή του εις τάς όδους του Χριστου, πού τήν ώδήγησε όλόκληρη άπό τήν κόλασι στον παράδεισο, άπό τόν διάβολο στον Θεό, άπό τήν άμαρτία στην άναμαρτησία, καί πού θεόσοφα μάς περιέγραψε όλη αυτή τήν πορεία, τί δηλαδή βιώνει ο άνθρωπος πολεμώντας μέ τόν κάθε διάβολο πού βρίσκεται πίσω άπό τήν άμαρτία. Μέ τήν άμαρτία μάς

πολεμάει ὁ διάβολος, καί μένα καί σένα, ἀδελφέ μου καί ἀδελφή μου. Σέ πολεμάει μέ κάθε ἀμαρτία.

Μήν ἀπαταῖσαι, μή νομίζης πώς κάποια μικρή καί ἀσθενής δύναμις σοῦ ἐπιτίθεται. "Ὅχι! Αὐτός σοῦ ἐπιτίθεται! Ἀκόμη κι' ἂν εἶναι ἕνας ρυπαρός λογισμός, μόνο λογισμός, γνώριζε ὅτι αὐτός ὀρμᾶ κατεπάνω σου. Λογισμός ὑπερηφανείας, κακῆς ἐπιθυμίας, φιλαργυρίας,... ἕνα ἀναρίθμητο πλῆθος λογισμῶν ἔρχεται κατεπάνω σου ἀπό ὅλες τίς πλευρές. Καί σύ, τί εἶσαι ἐσύ; "ὦ, Κλίμακα τοῦ Παραδείσου! Πῶς, πάτερ Ἰωάννη, μπόρεσες νά στήσης αὐτή τήν κλίμακα τοῦ Παραδείσου ἀνάμεσα στήν γῆ καί στόν Οὐρανό;

Δέν τήν ἔσχισαν οἱ δαίμονες, δέν τήν ἔκοψαν, δέν τήν ἔσπασαν; "Ὅχι!... Ἡ νηστεία του ἦταν μιά φλόγα, μιά φωτιά, μιά πυρκαϊά. Ποιός διάβολος θά τήν ἄντεχε; "Ὅλοι ἔφυγαν πανικοβλημένοι, ὅλοι οἱ δαίμονες ἔφυγαν κινηγημένοι ἀπό τήν ἔνδοξη καί θεία του προσευχή, ὅλοι οἱ δαίμονες ἔφυγαν τρομοκρατημένοι ἀπό τήν νηστεία του, ὅλοι οἱ δαίμονες ἐξαφανίσθηκαν ἀπό τήν πύρινη, τήν φλογερή, προσευχή του. Ἡ Κλίμακα τοῦ Παραδείσου! Τί εἶναι αὐτή; Εἶναι οἱ ἅγιες ἀρετές, οἱ ἅγιες εὐαγγελικές ἀρετές: ἡ ταπείνωσις, ἡ πίστις, ἡ νηστεία, ἡ πραότης, ἡ ὑπομονή, ἡ ἀγαθότης, ἡ καλωσύνη, ἡ εὐσπλαχνία, ἡ φιλαλήθεια, ἡ ἀγάπη στόν Χριστό, ἡ ὁμολογία τοῦ Χριστοῦ, τά παθήματα χάριν τοῦ Χριστοῦ. Αὐτές καί ἄλλες πολλές ἅγιες καινοδιαθηκικές ἀρετές. Κάθε ἐντολή τοῦ Χριστοῦ, ἀδελφοί μου· αὐτό εἶναι ἀρετή. Τήν τηρεῖς; Τήν ἐφαρμόζεις; Π.χ. τήν ἐντολή του περί νηστείας τήν τηρεῖς, τήν ἐφαρμόζεις; Ἡ νηστεία εἶναι ἅγια ἀρετή, εἶναι σκαλοπάτι τῆς κλίμακος ἀπό τήν γῆ στόν Οὐρανό. Ἡ νηστεία, ἡ εὐλογημένη νηστεία, ὅπως καί ὅλη ἡ κλίμακα ἀπό τήν γῆ στόν Οὐρανό.

Κάθε ἀρετή εἶναι ἕνας μικρός παράδεισος. Κάθε ἀρετή τρέφει τήν ψυχή σου, τήν κάνει μακαρία, κατεβάζει στήν ψυχή σου θεία, οὐράνια ἀνάπαυσι. Κάθε ἀρετή εἶναι ἕνα χρυσό καί διαμαντένιο σκαλοπάτι στήν κλίμακα τῆς σωτηρίας σου, στήν κλίμακα πού ἐνώνει τήν γῆ μέ τόν Οὐρανό, πού ἐκτείνεται ἀπό τήν δική σου κόλασι μέχρι τόν δικό σου παράδεισο. Γι' αὐτό καμμία ἀπό αὐτές δέν εἶναι ποτέ μόνη της.

Ἡ πίστις στόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό δέν εἶναι ποτέ μόνη της. Ἐκδηλώνεται μέ τήν προσευχή, μέ τήν νηστεία, μέ τήν ἐλεημοσύνη, μέ τήν ταπείνωσι, μέ τά παθήματα χάριν τοῦ πλησίον. "Ὅχι μόνο ἐκδηλώνεται ἀλλά καί ζῆ κάθε ἀρετή, ἐπειδή ὑπάρχει ἡ ἄλλη ἀρετή. Ἡ πίστις ζῆ μέ τήν προσευχή, ἡ προσευχή ζῆ μέ τήν νηστεία, ἡ νηστεία τρέφεται μέ τήν προσευχή, ἡ νηστεία τρέφεται μέ τήν ἀγάπη, ἡ ἀγάπη τρέφεται μέ τήν εὐσπλαχνία.

"Ἐτοι κάθε ἀρετή ζῆ διά τῆς ἄλλης. Καί ὅταν μία ἀρετή κατοικήσῃ στήν ψυχή σου, ὅλες οἱ ἄλλες θά ἀκολουθήσουν, ὅλες σιγά-σιγά ἀπό αὐτήν θά προέλθουν καί θά ἀναπτυχθοῦν δι' αὐτῆς καί μαζί μέ αὐτήν. Ναί, ἡ κλίμακα τοῦ Παραδείσου ἐξαρτᾶται ἀπό σένα. Πές ὅτι νηστεύω μέ φόβο Θεοῦ, μέ εὐλάβεια, μέ

πένθος, μέ δάκρυα. Μετά ὅμως τά παρατάω. Νά, ἄρχισα νά κτίζω τήν κλίμακα καί ἐγώ ὁ ἴδιος τήν γκρέμισα, τήν ἔσπασα.

Ἐσύ πάλι, ἐσύ, νηστεύεις συχνά, ἐγκρατεύεσαι ἀπό κάθε σωματική τροφή. Ἀλλά νά, τόν καιρό τῆς νηστείας ἀφήνεις νά κατοικήσῃ στήν ψυχή σου ἡ ἀμαρτία, νά σπείρωνται στήν ψυχή σου διάφοροι ἀκάθαρτοι λογισμοί, ἐπιθυμίες. Σέ σένα ἀνήκει νά τούς διώχνῃς ἀμέσως μακριά σου μέ τήν προσευχή, τό πένθος, τήν ἀνάγνωσι ἢ μέ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἄσκησι. Ἀλλά, ἂν ἐσύ, ἐνῶ νηστεύῃς σωματικῶς, τρέφῃς τήν ψυχή σου μέ κάποια ἀμαρτία ἢ μέ κάποιο κρυφό πάθος, νά! ἐσύ, ἐνῶ ἀρχίζῃς νά χτίζῃς ἕνα-ἕνα τά σκαλοπάτια τῆς νηστείας ἀπό τήν γῆ πρὸς τόν Οὐρανό, ἐσύ ὁ ἴδιος πάλι τά γκρεμίζεις, τά καταστρέφεις.

Ἡ νηστεία ἀπαιτεῖ εὐσπλαχνία, ταπείνωσι, πραότητα. Ὅλα αὐτά πᾶνε μαζί. Εἶναι σάν ἕνα συνεργεῖο οἰκοδόμων, τῶν ὁποίων ἀρχηγός εἶναι ἡ προσευχή. Αὕτη εἶναι ὁ ἀρχιμάστορας, ὁ ἀρχιτέκτονας, ὁ ἀρχιμηχανικός τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς, τῶν πνευματικῶν μας ἐφέσεων, τῆς κλίμακος πού θά στήσουμε μεταξύ γῆς καί Οὐρανοῦ.

Ἡ προσευχή κατέχει τήν πρώτη θέσι. Ὄταν ἡ προσευχή ἐγκατασταθῇ στήν καρδιά σου καί αὕτη φλέγεται ἀπό ἀδιάλειπτη δίψα γιά τόν Κύριο, ὅταν Αὐτόν συνέχεια βλέπει, Αὐτόν συνέχεια αἰσθάνεται, τότε μέ τήν προσευχή εἰσάγεις στήν ψυχή σου ὅλες τίς ἄλλες ἀρετές. Τότε ὁ μηχανικός (ἡ προσευχή) ἔχει ἄριστους τεχνίτες, κτίζει γρήγορα-γρήγορα θαυμάσιες κλίμακες ἀπό τήν γῆ μέχρι τόν Οὐρανό, τίς κλίμακες τῶν σταδιακῶν σου ἀναβάσεων πρὸς τόν Θεό, πρὸς τήν τελειότητά Του. Ὄταν ἔχῃς δύναμι, δυνατή προσευχή, τότε καμμία νηστεία δέν θά σοῦ εἶναι δύσκολη, τότε καμμία ἀγάπη δέν θά σοῦ εἶναι ἀδύνατη.

Ἄγια εὐαγγελική ἀγάπη! Ἡ προσευχή ἀγιάζει τά πάντα μέσα σου, τήν κάθε ἄσκησί σου, τόν κάθε λογισμό σου, τήν κάθε αἴσθησί σου, τήν κάθε διάθεσί σου. Προσευχή! Δύναμις θεϊκή, τήν ὁποία μάς ἔδωσε ὁ Κύριος γιά νά ἀγιάζουμε ὅ,τιδήποτε ἐναγές μέσα μας, στήν ψυχή μας. Ἡ προσευχή σέ ἐνώνει μέ τόν Πανεύσπλαχνο Κύριο, καί Αὐτός ἐκχέει μέσα στήν καρδιά σου τήν συμπάθεια γιά κάθε ἄνθρωπο, γιά τόν ἀμαρτωλό, γιά τόν ἀδελφό πού εἶναι ἀδύναμος ὅπως καί σύ, πού πέφτει ὅπως καί σύ, ἀλλά καί πού μπορεῖ νά σηκωθῇ ὅπως καί σύ· πού τοῦ χρειάζεται ὅμως ἡ δική σου βοήθεια, ἡ ἀδελφική σου βοήθεια, ἡ προσευχητική σου βοήθεια, ἡ ἐκκλησιαστική σου βοήθεια.

Τότε, ὅταν δώσης βοήθεια, χωρίς ἀμφιβολία θά κτίσῃς τήν δική σου κλίμακα, τήν κλίμακα πού ὀδηγεῖ ἀπό τήν κόλασί σου στόν παράδεισό σου· τότε, μέ βεβαιότητα στήν καρδιά θά ἀνεβαίνῃς ἀπό σκαλοπάτι σέ σκαλοπάτι, ἀπό ἀρετή σέ ἀρετή, καί θά φθάσῃς ἔτσι στήν κορυφή τῆς κλίμακος, στόν Οὐρανό, θά ἀποβιβασθῇς στόν Οὐρανό, θά ἀποβιβασθῇς στόν οὐράνιο Παράδεισο.

Ὅλα τά ἔχουμε, καί σύ καί ἐγώ: ἐννέα Μακαρισμοί, ἐννέα ἅγιες εὐαγγελικές ἀρετές. Αὐτό εἶναι τό εὐαγγέλιο τῆς νηστείας, τό εὐαγγέλιο τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος. Ἀρετές, ἀδελφοί, μεγάλες ἀρετές. Τίς δύσκολες ἀσκήσεις τῆς νη-

στείας, τῆς προσευχῆς, τῆς ταπεινώσεως, ὁ Κύριος τίς παρουσίασε ὡς Μακαρισμούς. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν (Ματθ. ε' 3)...

Ἡ ταπείνωσις! Αὕτῃ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, αὕτῃ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς πίστεώς μας, αὕτῃ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἀρετῆς μας, αὕτῃ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναβάσεώς μας πρὸς τὸν Οὐρανόν, αὕτῃ εἶναι τὸ θεμέλιο τῆς κλίμακός μας. Κύριε, ἐγὼ εἶμαι ἓνα τίποτα, Ἐσύ εἶσαι τὸ πᾶν! Ἐγὼ τίποτα, Ἐσύ τὸ πᾶν! Ὁ νοῦς μου εἶναι τίποτα μπροστὰ στὸν δικό Σου Νοῦ, τὸ πνεῦμα μου εἶναι τίποτα μπροστὰ στό Πνεῦμα Σου, ἡ καρδιά μου, ἡ γνῶσις μου... ὦ! τίποτα, τίποτα, μπροστὰ στήν γνῶσι Σου Κύριε! Ἐγὼ, ἐγὼ, μηδέν, μηδέν... καὶ πίσω ἀπὸ αὐτό ἀναρίθμητα ἄλλα μηδενικά. Αὐτό εἶμαι ἐγὼ μπροστὰ Σου, Κύριε.

Ἡ ταπείνωσις! Αὕτῃ εἶναι ἡ πρώτη ἀγία ἀρετὴ, ἡ πρώτη χριστιανικὴ ἀρετὴ. Ὅλα ἀρχίζου ἀπὸ αὐτὴν... Ἀλλὰ οἱ Χριστιανοὶ αὐτοῦ τοῦ κόσμου, πού οἰκοδομοῦμε τὴν κλίμακα τῆς σωτηρίας μας, πάντοτε κινδυνεύουμε ἀπὸ τίς ἀκάθαρτες δυνάμεις. Ποιές εἶναι αὐτές; Οἱ ἁμαρτίες, οἱ ἁμαρτίες μας, τὰ πάθη μας. Καὶ πίσω ἀπὸ αὐτές ὁ διάβολος, ... Ὅπως οἱ ἅγιες ἀρετές οἰκοδομοῦν τὴν οὐράνια κλίμακα μεταξύ Οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἔτσι καὶ οἱ ἁμαρτίες μας φτιάχνουν μίαν σκάλα γιὰ τὴν κόλασι. Κάθε ἁμαρτία. Ἄν ὑπάρχουν ἁμαρτίες στήν ψυχὴ σου, πρόσεχε! Ἄν κρατᾷς μῖσος στήν ψυχὴ σου μιά, δύο, τρεῖς, πενήντα μέρες, πρόσεξε νὰ δῆς σέ τί κόλασι ἔχει μεταβληθῆ ἡ ψυχὴ σου. Τὸ ἴδιο κι ἂν κρατᾷς θυμό, φιλαργυρία, αἰσχρὴ ἐπιθυμία... Καὶ σύ, τί κάνεις; Πραγματικά, μόνος σου φτιάχνεις μίαν σκάλα γιὰ τὴν κόλασι. Ἀλλὰ ὁ Ἀγαθὸς Κύριος μᾶς δίνει θαυμαστό παράδειγμα.

Νά, στό μέσον τῆς νηστείας, προβάλλει τὸν μεγαλῶνυμο, τὸν θαυμάσιο, τὸν ἅγιο Ἰωάννη τῆς Κλίμακος. Ὅλος λάμπει ἀπὸ τίς ἅγιες εὐαγγελικὲς ἀρετές. Τὸν βλέπουμε πῶς ἀνεβαίνει γρήγορα καὶ σοφά τὴν κλίμακα τοῦ Παραδείσου, τὴν ὁποία ἔστησε ἀνάμεσα στήν γῆ καὶ στὸν Οὐρανόν. Ὡς διδάσκαλος, ὡς ἅγιος ὁδηγός, μᾶς δίνει τὴν Κλίμακά του σέ μᾶς τοὺς Χριστιανούς ὡς πρότυπο γιὰ νὰ ἀνεβοῦμε ἀπὸ τὴν κόλασι στὸν Παράδεισο, ἀπὸ τὸν διάβολο στὸν Θεό, ἀπὸ τὴν γῆ στὸν Οὐρανόν...

Εὐχομαι ὁ ἐλεήμων καὶ μέγας ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης τῆς Κλίμακος... νὰ μᾶς χειραγωγῆ στοὺς ἀγῶνες μας ἐναντίον ὅλων τῶν ἁμαρτιῶν μας μέ στόχο τίς ἅγιες ἀρετές· νὰ οἰκοδομήσουμε καὶ ἐμεῖς μέ τὴν βοήθειά του τὴν δική μας κλίμακα καὶ ἀκολουθώντας τον νὰ φθάσωμε στήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, στὸν Παράδεισο, ὅπου ὑπάρχουν ὅλες οἱ οὐράνιες ἀναπαύσεις, ὅλες οἱ αἰώνιες χαρές, ὅπου μαζί του ἐκεῖ θὰ δοξάζουμε τὸν Βασιλέα ὅλων ἐκείνων τῶν ἀγαθῶν, τὸν Αἰώνιο Βασιλέα τῆς Οὐρανίου Βασιλείας, τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, Ὡ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.